

Det nordlige Mali er fortsat udsat for usikkerhed

- fra nr. 160, foråret 2018, af kvartalsblad fra *Autre Terre, Belgien*
- af *Benoît Naveau*, programleder i Vestafrika
- foto ved *Benoît Naveau*, af gartnerarbejde i UGM¹
- oversat af *Naja Egede Kristensen*
- noter ved forfatteren.

Seks år efter jihadistiske grupper besatte det nordlige Mali, plages denne region fortsat af vedvarende usikkerhed. Selv om ankomsten af franske soldater i begyndelsen af 2013 og oprettelsen af en FN-fredsbevarende styrke (MINUSMA) havde øget folks håb, kunne disse styrker ikke sikre en tilbagevenden til normalitet fem år efter den officielle afslutning af konflikten.

Spændingen er faktisk steget i løbet af 2017, hvor der ikke er gået tre dage, uden at en mine eksploderer, et køretøj røves, eller en patrulje falder i baghold. Disse angreb er især rettet mod de maliske væbnede styrker (FAMA), som har mistet hundredvis af mænd og de fredsbevarende styrker (*officielt 100 sårede og 23 dræbte*)².

De civile er ofre for tyveri, afpresning og hævnaktioner (*som både kan være vold mellem forskellige folkeslag og undertrykkelse fra den maliske hær*). Mere generelt har de set deres chancer for at vende tilbage til et normalt liv blive drastisk reduceret i løbet af året: vanskeligheder og farer ved at rejse og handle, daglig frygt for at blive offer for et angreb, en mine eller en væbnet gruppes hævn ...

I denne asymmetriske konflikt er alting blandet sammen: jihadistiske angreb, røverier, narkotika- og menneskehandel, vold mellem folkeslag og militære overgreb. Alt er med til at skabe en afghanisering³ af konflikten.

Den ringe tilstedeværelse af den maliske stat i det nordlige Mali forstærker indtrykket af et område uden retstilstande, overladt til væbnede bander og udenlandske soldater. Svagheden i retssystemet og korrupsionens betydning øger yderligere vanskelighederne på trods af fremskridt i retssagerne om forbrydelser begået under jihadistiske besættelser.

De grænselande, der føler usikkerheden vokse inden for deres grænseområder med Mali, har besluttet at oprette en fælles styrke kaldet "G5 Sahel", som vil være ansvarlig for at pacificere grænserne. Der mangler dog finansiering, og ingen soldat af denne styrke har endnu sat fod der.

I sidste ende vil stabilisering i området nødvendigvis indebære støtte til økonomisk og social udvikling samt styrkelse af dialog mellem samfundene.

F.eks. tillader de projekter, der ledes af vores partnerorganisationer UGM og Tassaght i Gao-regionen, 2.000 familier at forbedre deres livskvalitet gennem en stigning i deres fødevareproduktion og oprettelse af marketingkanaler. Takket være et mere betryggende leveniveau hører disse mennesker med sikkerhed til blandt dem, der går ind for fred.

¹ Union des Groupements Maraîchers = Unionen af Gartnerforeninger.

² <https://www.hrw.org/fr/world-report/2018/country-chapters/312862>

³ ² Med henvisning til situationen i Afghanistan, hvor konflikten, i første omgang af høj intensitet, er blevet til sikkerhedsforstyrrelser, hvor modstandere let kan

finde tilflugt i isolerede og sikre "helligdomsområder" for at gennemføre guerillakrigsførelse som medfører en generel forarmelse, der igen skaber en stigning i usikkerhed.

Le Monde skriver således den 16. november 2017 "Mali er vores Afghanistan" (*altså Frankrigs – red. anm.*)